

Ενάντια στην τρομοκρατία των αγορών

Γράμμα από την Ελλάδα

Τους τελευταίους μήνες παρακολουθούμε μια αγοραία επίθεση που έχει για πρώτο στόχο την ελληνική οικονομία. Η επίθεση αυτή των αγορών, ενός φαντάσματος που πλανιέται απειλητικό και ανώνυμο πάνω από την Ευρώπη, εντείνεται μέρα με τη μέρα ξεπερνώντας κάθε όριο και κάθε σύνορο. Βομβαρδισμένοι από πληροφορίες, που περισσότερο τρομοκρατούν παρά διαφωτίζουν, αντιλαμβανόμαστε ότι αυτό που μας λείπει δεν είναι τόσο η πληροφόρηση, όσο η σκέψη που θα συλλάβει την συνολική εικόνα μιας κατάστασης που επιδεινώνεται συνεχώς και η πράξη που θα προτείνει άλλα μοντέλα ζωής και ανάπτυξης.

Πρωθώντας τα σχέδια των αγορών η επίμονη καμπάνια αρκετών Μέσων τροφοδότησε την ευρωπαϊκή κοινή γνώμη με μολυσμένη επικοινωνιακή τροφή επιχειρώντας να την χειραγωγήσει. Η ελληνική περίπτωση εμφανίστηκε σαν μια μόνιμη και απομονωμένη ανωμαλία, οφειλόμενη όχι απλώς σε οικονομικούς αλλά και σε φυλετικούς παράγοντες και η Ελλάδα στοχοποιήθηκε σαν ένα έθνος ανάξιο να ανήκει στην Ευρώπη. Οι πολιτικές αυτές του αποδιοπομπαίου τράγου έχουν στο παρελθόν οδηγήσει στην φρίκη των πολέμων, των εθνοκαθάρσεων και των στρατοπέδων του θανάτου, ενώ σήμερα τέτοιες λογικές αποδεικνύονται εκτός από άδικες, παραπλανητικές και καταστροφικές. Η νεορατσιστική αυτή προπαγάνδα δημιούργησε το κατάλληλο κλίμα ώστε να αποτρέψει μια άμεση και αποτελεσματική ευρωπαϊκή παρέμβαση στην κρίση και τελικά παγίδεψε τις ίδιες τις κυβερνήσεις που το είχαν υποθάψει είτε ανεχθεί, αγνοώντας ότι, στόχος της επίθεσης δεν είναι μόνον η Ελλάδα και η οικονομία της, αλλά η υπόσταση, η συνοχή, και η οικονομία ολόκληρου του ευρωπαϊκού Νότου και τελικά ολόκληρης της Ευρώπης.

Υπό την απειλή των δεικτών αξιολόγησης οι ευρωπαίοι πολίτες καλούνται να υποταχτούν σε όλο και πιο επώδυνα μέτρα χωρίς να ξέρουν πού αυτά σταματούν και κατά πόσο θα μπορέσουν να οδηγήσουν σε ένα καλύτερο αύριο. Ωστόσο στην Ελλάδα, στην Πορτογαλία, στην Ισπανία, στην Γαλλία, στην Ιταλία και αλλού όλο και πιο πολλοί άνθρωποι αρνούνται να υποταχτούν σε μονοδιάστατες συνταγές εξυγίανσης ενός άρρωστου συστήματος που σαν τον Κρόνο θέλει και πάλι να φάει τα παιδιά του.

Στην βουλιμική αυτή καπιταλιστική πραγματικότητα οφείλεται μέγα μέρος της παγκόσμιας οικονομικής και πολιτικής κρίσης, αλλά και των προβλημάτων της Ελλάδας που βαρύνουν πολλούς από εκείνους που άσκησαν και ασκούν την

εξουσία. Οι άνθρωποι αυτοί διαπαιδαγώγησαν τμήματα της ελληνικής κοινωνίας έτσι ώστε να αποφεύγουν την ευθύνη τους, να αγνοούν τόσο τις υποχρεώσεις όσο και τα δικαιώματά τους και να διατηρούν απέναντι στο κράτος μια διπλά ανώριμη στάση εχθρότητας και εξάρτησης, υποσκάπτοντας τις έννοιες της συλλογικότητας και του πολίτη.

Οι διαπιστώσεις ωστόσο αυτές δεν σημαίνουν ότι όσες Ελληνίδες και Έλληνες κατεβαίνουν σήμερα στον δρόμο για να διαμαρτυρηθούν το κάνουν για να διατηρήσουν αδικαιολόγητα προνόμια, καθώς οι μισθοί στην Ελλάδα είναι από τους πιο χαμηλούς στην Ευρωζώνη ενώ προνομιούχοι δεν είναι συνήθως οι διαδηλωτές. Πέρα από το επίσημο 15% των ανέργων υπάρχουν όχι μόνο οι αδήλωτοι άνεργοι αλλά και οι νέοι, οι συνταξιούχοι, όλοι οι άνθρωποι που δουλεύουν με άγριες συνθήκες και εξοντωτικά ωράρια για αμοιβές 400 ή 300 ευρώ, που τις βλέπουν σήμερα να απειλούνται και αυτές. Η διόγκωση των χρεών οφείλεται σε μία πελατειακή πολιτική των κυβερνήσεων αλλά και στην κρατικοδίαιτη επιχειρηματικότητα. Οι Έλληνες, αλλά ήδη και άλλοι Ευρωπαίοι, αδυνατούν να γνωρίζουν τι νέα μέτρα απειλούν να τους επιβληθούν αύριο, ενώ καταλαβαίνουν ότι τα χρήματα που θα εξοικονομηθούν από τα νέα δάνεια, τις περικοπές και την άγρια φορολογία θα χρησιμοποιηθούν για την αποπληρωμή των υπέρογκων τόκων και όχι για την ανάπτυξη. Το κοινοβούλιο απαξιώνεται, καθώς καλείται όχι να συζητά, αλλά να επικυρώνει οικονομικές αποφάσεις που θα λαμβάνουν οι ξένοι επιτηρητές. Και ο ίδιος ο πρωθυπουργός, που εξελέγη δημοκρατικά πριν λίγους μήνες, διαβεβαιώνει επανειλημμένα ότι η εθνική κυριαρχία της χώρας έχει μειωθεί. Το φάντασμα των αγορών απειλεί πια καθαρά όλη την Ευρώπη με την υποταγή της πολιτικής στις εντολές της υψηλής παρα-οικονομίας.

Όλα αυτά υποχρεώνουν σε εγρήγορση τους εργαζόμενους και τους άνεργους σε μια χώρα που η ιστορία της σφραγίζεται διαχρονικά από μαζικές κινητοποιήσεις ενάντια σε στρατεύματα κατοχής, σε δικτατορίες και σε κοινωνικές αδικίες. Και οι κινητοποιήσεις αυτές, παρά τον τραγικό και απaráδεκτο θάνατο τριών ανθρώπων, δεν είναι στην συντριπτική τους πλειοψηφία βίαιες, και πάντως δεν είναι τόσο βίαιες όσο τα μέτρα του Δ.Ν.Τ. που πολεμούν. Πολύ περισσότερο, σε μια χώρα όπου παραδοσιακά ο ξένος είναι ιερός, δεν απειλούν στο ελάχιστο όσους επισκέπτονται την χώρα μας. Αυτό που μένει για τους Έλληνες πολίτες είναι να περάσουν από την άρνηση και την καταγγελία ενός ήδη ξεπερασμένου κοινωνικού μοντέλου και πολιτικού συστήματος στην εύρεση μιας νέας, πρωτότυπης και γόνιμης θετικότητας που θα απαντήσει στην απελπισία και θα ανοίξει προοπτικές για το μέλλον.

Πολλοί επαναλαμβάνουν ότι η σημερινή κρίση της Ελλάδας και της Ευρώπης δεν είναι μόνον και πρώτα οικονομική, αλλά πολιτική και πολιτισμική. Αυτό σημαίνει ότι σε όποια απάντηση δοθεί, ο πολιτισμικός παράγοντας δεν μπορεί παρά να έχει μια κεντρική θέση. Η υλική και η άυλη πραγματικότητα των πόλεων όπου ζούμε, των συναντήσεων και των σχέσεων που δημιουργούμε, των διαφορετικών γλωσσών που μιλάμε, των αφηγήσεων που συνιστούν τις ταυτότητές μας, δεν μπορεί να διαγραφεί για χάρη των τίτλων που ανεβοκατεβαίνουν στα χρηματιστήρια κατά τη θέληση των οίκων αξιολόγησης. Γνωρίζουμε ότι το να έχει ή να μην έχει κανείς δουλειά, το να γίνονται ή να μην γίνονται σεβαστά τα θεμελιώδη δικαιώματά του, με πρώτο και κύριο το δικαίωμα μας στην αξιοπρέπεια, το να μπορούν οι λαοί και τα άτομα να πλουτίζουν από την ουσιαστική επικοινωνία τους, είναι πρώτα από όλα θέμα κουλτούρας, παιδείας, πολιτισμού. Αυτό σημαίνει ότι η δημιουργία, ο στοχασμός, η έρευνα στο οικονομικό και σε κάθε άλλο επιστημονικό ή καλλιτεχνικό πεδίο, που σήμερα αφομοιώνονται ή περιθωριοποιούνται από το σύστημα, πρέπει να βρεθούν στο επίκεντρο δίνοντας απαντήσεις στην κρίση.

Για τον λόγο αυτό απευθυνόμαστε σε όλους όσους, στην Ελλάδα, στην υπόλοιπη Ευρώπη και αλλού, αισθάνονται ότι η κρίση τους αφορά και νιώθουν, όπως εμείς, την ανάγκη να σπάσουν το φράγμα της απομόνωσης που μας φυλακίζει σε μία ναρκισσιστική πανοπλία και μας ευνουχίζει. Απευθυνόμαστε σε όσες και όσους προσπαθούν να σκεφτούν έξω από τα στερεότυπα, που δεν θέλουν μια Ευρώπη διασπασμένη σε Βόρειους και Νότιους, σε καθολικούς, προτεστάντες, άθεους, μουσουλμάνους, ορθόδοξους, σε πλούσιους και φτωχούς. Σε όλους εκείνους που αρνούνται να δεχτούν τον νέο αυτόν οικονομικό πόλεμο. Η υπογραφή του σύντομου αυτού κειμένου μπορεί να συμβάλει στην δημιουργία δικτύων μνήμης, επικοινωνίας και κριτικής που θα προτείνουν συνεργασίες και συναντήσεις, στην Ελλάδα και αλλού, ανάμεσα σε ανθρώπους από κάθε γωνιά της ηπείρου μας και του κόσμου. Μπορούμε να πετύχουμε ένα πρώτο σημαντικό στόχο. Απαντώντας με συγκεκριμένες δράσεις και κινήσεις στην τρομοκρατία των αγορών και τον νεορατισμό που τις υπηρετεί, ας προσπαθήσουμε οι ρωγμές που άνοιξαν μέσα στην τρομακτική κρίση που βιώνουν η Ελλάδα και η Ευρώπη, να γίνουν ευκαιρία για την αφύπνιση των ευρωπαϊών πολιτών και την δημιουργική επιστροφή του πολιτικού στοιχείου στη ζωή μας. Περιμένουμε την απάντησή σας στο γράμμα μας αυτό και είμαστε ανοιχτοί στις προτάσεις σας.

26/05/2010

[Συγκέντρωση υπογραφών - Ξενόγλωσσες εκδόσεις](#)